

Het Stokpaardje een vaste factor binnen de LiSB

Op 15 november 1972 werd Het Stokpaardje opgericht op initiatief van E. Nijgh, C. Smits en T. Beulen, allen uit Linne. De naam werd: SV Linne. Dat is nog terug te zien in het oude logo uit die jaren. De SV Stokpaardje Linne begon met tien leden. De eerste voorzitter werd de medeoprichter E. Nijgh (in 1974 opgevolgd door C. Smits). Het eerste clublokaal was café Den Tegel te Linne. Reeds in 1973 werd van clublokaal gewisseld en ging men naar zaal HANZO (café Steege) in Linne. Begin 1973 werden reeds de eerste Open Linner kampioenschappen gehouden, gesponsord door Bavaria Bieren. Dit betekende veel publiciteit, waardoor de club uitgroeide tot 35 leden. De eerste clubkampioen was in 1973 Thijs Ickenroth. De juniorleden onder leiding van Wim Berden hadden hun eigen clubkampioenschap. De eerste juniorkampioen was in 1973 Frank Nijgh. Al direct vanaf het eerste seizoen werd deelgenomen aan de competitie van de Limburgse bond. In dat eerste bewogen jaar eindigde Linne 1 in de bondscompetitie op de 6^e plaats en Linne 2 zelfs op de 3^e plaats. Maar na een geweldige start kwamen natuurlijk ook kleine en grotere problemen. Omdat in die tijd zoveel leden deelnamen aan de clubkampioenschappen werd besloten de groep te splitsen in twee klassen. Deze keuze bleek later niet de juiste omdat het ten koste ging van de sfeer. Het aantal leden liep flink terug. De eerste jaren tot mei 1976 had SV Het Stokpaardje een heus eigen clubbladje met

verenigingsnieuws, uitslagen, partijen etc. In het seizoen 1975-1976 liep het aantal leden weer op tot dertig (14 senioren en 16 jeugdleden). Het jaar 1976 was een goed jaar. Het bestuur bestond toen uit voorzitter C. Smits, secretaris W. Berden, penningmeester T. Beulen. Er waren zelfs twee wedstrijdleiders: J. Amelung voor de senioren en T. Ickenroth voor de junioren. In 1976 namen diverse leden deel aan activiteiten in de regio. Zo deden vier leden mee aan een simultaan tegen Ljubojevic bij de jubilerende vereniging 't Pionneke. Het lukte Gerrit de Wit en Thijs Ickenroth om remise te spelen. Maar er kwamen ook donkere tijden en wel in 1978. Er moesten nieuwe mensen gevonden worden voor het bestuur. Dat lukte niet. Dat leek het einde. De krant schreef: bij een troostend glas bier werd donderdag het genadeloze einde beklonken van Het Stokpaardje. Maar de pilsjes brachten troost en om middernacht werd de opheffing weer ongedaan gemaakt. Wim Berden werd voorlopig de nieuwe voorzitter en T. Ickenroth werd secretaris wedstrijdleader en G. de Wit werd penningmeester.

Van Linne naar Maasbracht.

Daar bleek dat in Linne niet de toekomst lag, werd besloten naar Maasbracht te gaan en heeft men haar intrek genomen in het gezellige achterzaaltje van café De Scheepsvaart te Maasbracht. Dit is tot op de dag van vandaag het clublokaal. In Maasbracht werd al snel een definitief nieuw bestuur gevormd: G. de Wit voorzitter, Ton Cremers

penningmeester, Arie Schakel secretaris-wedstrijdleader. Na G. de Wit werd Roel Kleinstra in 1981 de nieuwe voorzitter en dat is hij gebleven tot 2001. Vanaf 2001 is Peter Simonis voorzitter. Het huidige bestuur bestaat verder uit Ton Cremers penningmeester en Wil Hoppers secretaris. Arie Schakel is wedstrijdleader.

Activiteiten.

De activiteiten bestaan uit het clubkampioenschap, het kerstsnelschaaktoernooi en (in de maanden januari / februari) het Open kampioenschap van Maasbracht. Het Stokpaardje speelt vanaf de oprichting onafgebroken in de bondscompetitie. Het hoogste niveau dat ooit werd bereikt was de eerste klasse. Nu speelt Het Stokpaardje in de derde klasse.

Samenwerking met Echt.

Het ledenaantal is de laatste jaren door omstandigheden teruggelopen. Hierdoor is de onderlinge competitie natuurlijk minder interessant geworden en te voorspelbaar. Men speelt te veel en te snel tegen dezelfde tegenstander. In 2000 werden gesprekken gevoerd met SV Ultimo Vero uit Echt om gezamenlijke activiteiten te plegen. In 2001 werd gestart met het gezamenlijke open kampioenschap van Maasbracht/Echt en een verkorte onderlinge competitie. Dat is in goede aarde gevallen en momenteel is er een schaaksamenwerkingsverband met Ultimo Vero, waarbij beide clubs hun eigen identiteit behouden. De gezamenlijke competitie is daardoor veel breder en interessanter geworden.

Arie Schakel